

Seçimler İlan edildi

Depremın yaraları sarılmadan, henüz enkaz çalışmaları sürerken ve depremde yaşamını yitirenlerin sayıları olduğunun çok altında gösterilirken Cumhurbaşkanı Erdoğan 10 Mart'ta kameraların karşısına geçti ve şu açıklamayı yaptı: "Biraz önce, anayasamızın 116. maddesinin verdiği yetkiyle, 18 Haziran 2023 tarihinde yapılması gereken cumhurbaşkanı ve milletvekili seçimlerinin 14 Mayıs'ta yenilenmesi kararını imzalamış bulunuyorum. Buna göre, inşallah iki ay sonraki ilk pazar günü olan 14 Mayıs 2023 tarihinde milletimiz, cumhurbaşkanını ve milletvekillerini seçmek üzere sandık başına gidecektir."

Bu koşullarda yapılacak seçimlerde deprem bölgesinde ikamet eden toplam 14 milyon yurttaşın 10 milyonu oy kullanma hakkına sahip. 10 milyon oy yaklaşık 100 vekil eder ve 10 milyon oy Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde sonucu belirler. Buradan çıkan sonuç şudur. AKP-MHP faşist bloku kazanamayacağı seçimlere girmez. Bugüne kadar kazanamayacağını düşündüğünden seçim tarihini belirlemedi. Deprem sonucu oluşan koşullar faşist blok için her türlü sahtekârlık ve manipülasyona açık. Onun için alelacele seçim tarihi belirleniler.

18 Haziran kesin tarih değildi. 2024'e kadar erteleme niyetleri vardı. Ancak onlar 18 Haziran'a kadar bekleyemezler. Henüz enkazlar kalkmadan, depremden etkilenenler ülkenin her yanına dağılmışken, yakınlarını kaybetmenin acısını yaşarken, seçimi düşünecek durumları yokken ve en önemlisi yaşamını yitirenleri nüfustan düşürmeden seçim kararı aldılar.

Yangından mal kaçırma misali alınan bu seçim kararı doğru değildir ve meşru değildir. Seçimlerin sonucu faşist blok tarafından programlanmıştır. Şimdi devrimci demokratik güçlere ve hatta tüm muhalefete düşen görev bu gerçekleri ortaya koymak ve bu kararın altında yatan nedenleri deşifre etmektir.

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin
8 Mart 2023 Tarihli Açıklaması:

8 Mart Kızıldır, Kızıl Kalacaktır!

8 Mart 1857 tarihinde, ABD'nin New York kentinde, tekstil fabrikasında çalışan 40.000 dokuma işçisi kadın daha iyi haklara ve çalışma koşullarına sahip olmak için düşük ücreti, insanlık dışı çalışma koşullarını ve uzun çalışma saatlerini protesto ederek greve başladılar. Polisin işçilere saldırması ve onları fabrikaya kilitlemesinden sonra ortaya çıkan yangında işçilerin fabrika önüne kurulan barikattan kaçamaması sebebiyle 129 kadın işçi can verdi. Bu bir katliamdı.

26-27 Ağustos 1910 tarihinde Danimarka'nın Kopenhag kentinde 2. Enternasyonal toplantısı Kadın Konferansı'nda Almanya Sosyal Demokrat Partisi'nin önderlerinden Clara Zetkin 8 Mart 1857 tarihinde yangında ölen kadın işçilerin anısına 8 Mart tarihinin Dünya Kadınlar Günü olması konusunda bir karar tasarısı sundu ve bu karar oy birliği ile kabul edildi.

1917 Büyük Ekim Devrimi'nden sonra 8 Mart Sovyetler Birliği'nde resmi tatil günü ilan edildi. Bu gün daha sonra tüm halk demokrasileri ve sosyalist ülkelerde resmi tatil olarak uygulandı. 1945 yılında Dünya Demokratik Kadın Federasyonu'nun kuruluşu ile 8 Mart tüm dünyada komünist kadınların sınırları aşan çerçevede işçi ve emekçi kadınlar tarafından örgütlü olarak kutlanmaya başlandı.

1975'den itibaren Birleşmiş Milletler Dünya Kadınlar Günü'nü kutlamaya başladı ve 1977 yılında BM Genel Kurulu'nda alınan karar ile 8 Mart Dünya Kadınlar Günü olarak kabul edildi. Bu, Dünya Sosyalist Sistemi'nin elde ettiği bir kazanımdı.

Türkiye'de 8 Mart'lar ilk kez 1921 yılında iki komünist kız kardeş Rahime Selimova ve Cemile

Devamı 4. sayfada

İttifaklar Meselesine Devrimci Bakış

○ Ali SAİM

Emek ve Özgürlük İttifakının önemini anlamak için önce birkaç saptama yapalım: Türkiye sosyalist hareketi, kendi içinde birliği henüz sağlamış olmaktan uzaktır. Hatta sosyalist hareket kendi arasında ittifak da sağlayamamıştır.

Buna karşılık HDP aralarında birleşemeyen ve ittifak bile kuramayan sosyalist hareketin büyük çoğunluğu ile ittifak kurmuş, bir kısmıyla parti çatısı altında, diğerleriyle Emek ve Özgürlük İttifakı safarında bu ittifakı sağlamıştır.

Eğer HDP olmasaydı bu partiler arasında ittifak ya olmazdı ya da çok zor olurdu. O halde kabul etmeliyiz ki, ana omurgasını Kürt siyasi hareketinin oluşturduğu HDP asıl birleştirici partidir.

HDP'nin böyle bir ittifak çizgisine ihtiyacı "parlamentarist" hesaplarla ilgisizdir. Çünkü HDP'nin TBMM'de temsil edilmesi için böyle ittifaklara ihtiyacı yoktur. Kürt özgürlük hareketi kendi gücüyle seçim barajını defalarca aşmış, parti olarak değil de bağımsız adaylarla katıldığı seçimlerde bile Meclis'e güçlü bir grupla girebilmiştir.

O halde HDP neden böyle bir ittifak politikası izliyor?

Çok açık: HDP'nin sosyalist hareketin oy potansiyeline ihtiyacı olmamakla birlikte, bu hareketin "misyonu"na birleşmeye ihtiyacı var. HDP Türkiye işçi ve emekçi sınıflarıyla Kürdistan işçi ve emekçi sınıfları arasındaki bölünmüşlüğü bu yolla aşmaya çalışıyor. Şimdi var olan ittifakla sınıfın birliği elbette gerçekleşmiş değildir. Ama işçi sınıfının birliği yolunda önemli bir adım atılmıştır. İki halkın emekçileri arasındaki birlik devrimci süreç açısından en temel faktördür. Çünkü Kürdistan'da yükselen devrimci sürecin tüm Türkiye devrimci sürecine dönüşmesi bu faktöre bağlıdır. Demek ki HDP'nin ittifak politikası "parlamentarist" değil, "devrimci" bir politika. Seçimlerde oyunu "arttırmak" gibi sığ bir politika değildir.

O halde sosyalist partiler HDP'yle ittifakı bu devrimci amacın ruhuna uygun bir tarzda hayata geçirmelidir. Birçoğunun ittifakı bu devrimci içerikle kavradı-

ğından şüphemiz yok. Yine de şu uyarıyı yapmakta yarar var: İttifakın devrimci içeriğini gölgeleyecek her türlü "pazarlıkçı" tutumdan uzak durulmalıdır. Hele "parlamentarist" kaygılarla "aday pazarlığı" bu devrimci ittifakın ruhuna aykırı olacaktır.

"Politika Gazetesi çevresi" bilindiği gibi bu ittifakın içindedir. Ve bu çevre kurulan ittifakın devrimci niteliğini esas almış, HDP'den hiçbir ayrıcalık ya da "koltuk" talebinde bulunmamıştır. Elbette her sosyalist partinin yürüttüğü devrimci mücadeleyi parlamento dışında ve içinde birleştirme talebi meşrudur. Anti-demokratik seçim barajı yüzünden oy potansiyelleri çöpe atılan sosyalist partilerin, güçleri oranında ve hatta pozitif ayrımcılık ilkesi gereği bu oranın da üstünde Mecliste temsil edilmesi devrimci sürece katkıda bulunacaktır.

HDP birçok kere listelerinde sosyalist partilerin başkanlarına ve üyelerine yer vermiş, onların TBMM'de temsiline katkıda bulunmuştur. Bu seçimlerde de böyle olacaktır. Hiç kuşkusuz HDP yönetimi kendi oylarıyla, ittifak dışında kazanacağı vekil sayısından beş, on ya da daha fazlasını müttefiklerine ayırarak daha az vekil çıkarmaktan kaçınmayacaktır. Bu bir "fedakârlık" olmayacak, devrimci bir görev olacaktır.

Buna karşılık HDP'yle ittifak yapan sosyalist partiler de bu devrimci göreve uygun bir tutum içinde olmalıdır. HDP'nin iç dengelerini zorlayıcı taleplerden uzak durmalı, "makul" taleplerde bulunmalıdır. Çünkü sosyalist partiler TBMM'de bir vekille temsil edilmekle beş vekille temsil edilmenin arasında bir fark olmadığını görmelidir.

Biz sosyalist partilerin de HDP'nin de parlamentarist çıkarlar temelinde değil, halkın devrimci çıkarları temelinde aday listelerinde anlaşacağından eminiz. Ne HDP "bunların oyu nedir ki bunlara vekillik dağıtalım" anlayışında olacak, ne de sosyalist partiler "HDP'den ne koparırsak kârdır" ucuzluğuna düşecektir.

Üstelik içinden geçtiğimiz siyasal süreç böyle dar parti çıkarlarına göre hareket edilecek bir süreç de değildir. Seçimlerden hemen sonra yaşanacak devrimci kriz koşullarında HDP ve müttefiklerinin TBMM'deki vekil sayıları bu süreçte el-

bette önemli olacak, ama belirleyici bir anlam taşımayacaktır. Seçimlerde oluşacak olan parlamento bileşimi değil, halk kitlelerinin sokaklardaki gücü sonucu belirleyecektir. HDP ve sosyalist partiler Meclisteki koltuk sayıları ile değil, örgütlü güçleriyle, programları, strateji ve taktikleriyle sokaktaki halk kitlelerine öncülük edecektir.

Türkiye hızla devrimci duruma dönüşecek bir ortamdadır. Halk kitleleri eskisi gibi yaşamak istemiyor ve egemen güçler de eskisi gibi yönetemiyor. Böyle durumlarda parlamenter mücadele kesinlikle ikinci önemdedir. Esas olan sokakta örgütlü öncülük olacaktır.

Parlamenter mücadelede ittifak partilerinin her birinin kazanacağı vekil sayısı değil, HDP ve müttefiklerinin birlikte elde edeceği oy oranı sokaktaki halka güven verecek, onları iktidarın her türlü hilesine, zorbalığına karşı mücadelede teşvik edecektir. Devrimci öncülükte ittifakın parlamenterlerinin elbette rolü olacaktır. Ama asıl rol hem HDP'nin, hem de sosyalist partilerin örgütlü gücüne, ortak devrimci strateji ve taktiklerine bağlı kalacaktır. HDP yüzde onbeş oy aldığı zaman, bu parlamenter yoldan demokrasiye geçileceğini değil, devrimci sürecin büyük bir sıçrama yapacağını gösterecektir.

Böyledir ama devrimci duruma doğru derinleşen kriz koşullarında vekil sayısından çok, vekilin devrimcisi esastır. Birinci Dünya Savaşı sürecinde Spartakistler Alman parlamentosunda yüzlerce değil, sadece iki vekille savaşa ve militarizme karşı koydu. Onlar barikatlardan kaçıp parlamento sığınmak yerine, parlamento koltuklarından kalkıp barikatlardaki proletaryanın başına geçti. Rosa ve Karl Almanya işçi sınıfının devrimci öncülerinin en başında yürüdü ve can verdi.

Sosyalistin sokaktan parlamento girmesi değil, parlamentodan sokağa çıkması devrimciliktir. Ha yüz vekille sokağa çıkmışsın, ha iki vekille. Asıl olan sokaktaki milyonlarla buluşmaktır. Yani seni parlamento seçen sokakla.

Devrimci krizin mayalandığı bugünün Türkiye HDP'den ve müttefiklerinden işte bu devrimci anlayışı bekliyor. Ve biz onların tam da bu ruhla hareket edeceğinden eminiz.

Seçimler ve Tavrımız

○ İsmail Hakkı YORULMAZ

İlan edilen seçimler AKP-MHP faşist iktidar bloku ve CB Erdoğan için bir varlık yokluk meselesidir. Burjuva muhalefeti başta CHP olmak üzere görevini yerine getirmemiş, Erdoğan'ın 2022 Haziran'ında ilan ettiğı yeniden CB adayı olma niyetine karşı çıkmamıştır. Eğer TBMM'de temsil edilen Millet İttifakı partileri sine-i millete dönselerdi, HDP ve TİP vekilleri de bu eyleme katılacaklar ülkede siyasal bir kriz oluşacak ve CB Erdoğan bu kadar rahat hareket edemeyecekti. Bu konu dünde kaldığı için güncelle odaklanmak lazım. Verili koşullarda ne yapılacağına yoğunlaşmak ve hem CB Erdoğan'ı hem de Cumhur İttifakını yenilgiye uğratmak için çalışmalıyız.

Emek ve Özgürlük İttifakı bu seçimlerde kilit rol oynayacaktır. Gerek CB seçimlerinde, gerekse parlamento seçimlerinde EÖİ oluşturacağı seçim politikası dar parti çıkarlarının çok ötesinde bir politik olgunluğu ve anlayışı gerektirmektedir. Öncelikle verili Cumhurbaşkanına ve iktidarına son vermek birincil görev olarak öne çıkmaktadır. Bu seçimler 1980'den beri önemi daha önceki seçimlerle karşılaştırılamayacak bir niteliğe sahiptir. Sahada yürütülecek çalışmalar belirleyici olacaktır, ancak ondan önce seçim politikası ve adayların belirlenmesi süreci onun kadar önemlidir. Ayrıca seçimler EÖİ çerçevesinde tek liste ile girmek ve tabiri caizse tüm güçleri birleştirip onikiden vurma hedefini koymak izlenmesi gereken yoldur.

Doğru adaylar, tek liste ve listelerde doğru adaylık sıralaması sağlandıktan sonra saha çalışmalarına yoğunlaşmak, seçmenlere güven vermek, onların kafalarında tek bir soru işareti yaratmayacak tavrı sergilemek önemlidir. EÖİ'nin de bu seçimlerde hiç olmadığı kadar önü açık ve büyük şansı vardır. Bunu iyi değerlendirmek, heba etmemek tüm ittifak ortaklarının sorumluluğundadır.

Türkiye tarihinde yaşadığı ağır ekonomik krizlerden birini daha yaşıyor. Halkın yaşam ve alım koşulları üç sene öncesi ile karşılaştırıldığında iki katına ağırlaştı. TL döviz karşısında yüzde üçyüz değer kaybederken ve tüm temel tüketim malları aynı oranda artarken ücretlilerin ma-

aşları aynı süre içinde en iyi koşullarda yüzde elli arttı. Emekliler açlık sınırının altında bir gelirle yaşamlarını sürdürmeye çalışıyorlar. İşsizler herhangi bir ek gelir elde edemezler ise açlıkla yüz yüzel.

Ekonomik kriz devlet içinde yaşanan siyasal kriz ile de birleşince ülkede yönetememe sorunu işaretleri ortaya çıkıyor. İç politika ve dış politikada değişik siyasal eğilimler sadece devlet yönetiminde değil, iktidarın kurumlarında da kendisini gösteriyor. AKP-MHP faşist bloku ve özellikle Erdoğan açısından bu koşullarda seçimleri kazanmak yaşamsal bir önem taşıyor. Kaybedeceği kesin olan seçimleri kazanması durumunda dengeleri yeniden oluşturma olanağına sahip olacak. Bunu kesinlikle engellemek gerekiyor.

Türkiye Komünist Partisi bu seçimlerde Emek ve Özgürlük İttifakı'nın seçim taktiklerini ve politikalarını sonuna kadar savunacaktır. Partimize gönül vermiş çevrenin çalıştıkları alanda partimizin seçim politikalarını yapıcı bir şekilde ikna yöntemiyle savunacaklarından hiç kuşumuz yok. Yoldaşlarımız EÖİ'nin kuruluşundan önceden itibaren bu oluşumun yaşama geçmesi için sergiledikleri tavrı şimdi de oluşumu güçlendirmek için sürdüreceklerdir.

Biz parti olarak kendimize şu soruyu soruyoruz. Nasıl bir seçim politikası izlersek AKP-MHP faşist blokunu en fazla rahatsız ederiz? Seçimlerde hedeflediğimiz Erdoğan'ı tekrar seçtirmemek ve azami derecede EÖİ vekili çıkarmak için nasıl bir politika izlemeliyiz. Kistaslarımız bunlardır. Onun için tüm muhalefetin, burjuva muhalefeti dahil üzerinde uzlaştıkları CB adayını desteklemek ve EÖİ'nin tek liste ile seçime girerek 100 vekil ve üstü hedefini gerçekleştirmek parolamızdır.

Unutulmamalıdır ki AKP MHP faşist bloku seçimlerin ikisini de hile ile almaya çalışacaktır. Bunun için devletin tüm maddi ve teknik olanaklarını kullanacaklardır. Seçim sonuçları sayımlarında her türlü sahtekarlığı yapacaklardır. Buna karşı alınacak en kararlı önlem seçmenlerin seçim sonuçlarını yerinde, sandık başlarında izlemelerini sağlamak ve sonuna kadar seçim kurullarını sandık, ilçe ve il düzeyinde takip etmek, kontrol altında tutmaktır. Demek ki görevlerimiz seçimlerde oy kullanılması ile sonuçlanmayacaktır. Tarif ettiğimiz süreçlerin tümünü bulduğumuz alanlarda titizlikle uygulamak ve EÖİ içindeki ittifak güçlerine bu konuda her türlü desteği vermek her bir parti kadrosunun, partiye gönül veren çevremizin görevidir.

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin 8 Mart 2023 Tarihli Açıklaması:

8 Mart Kızıldır, Kızıl Kalacaktır!

Nuşirvanova'nın öncülüğünde gerçekleştirildi ve ondan sonraki uzun yıllar boyunca "komünist kadınların bayramı" olduğu gerekçesi ile yasaklandı. 1975 yılında İlerici Kadınlar Derneği – İKD'nin kurulması ile birlikte 8 Mart'lar Türkiye'de işçi yatağı semtlerde, gecekondu mahallelerinde, fabrika ve işyerlerinde kutlanmaya başlandı ve takip eden yıllarda 1980 askersel faşist darbesine kadar yığınsal olarak kutlandı. 12 Eylül faşizmi 8 Mart'ı tekrar yasakladı. Ancak 8 Mart'lar gerçek anlamında hiçbir zaman engellenemedi. En ağır gizlilik koşullarında dahi komünist kadın hücreleri 8 Mart kutlamalarını gerçekleştirdiler.

80'li yıllar Türkiye'de aynı zamanda feminist kadın hareketinin gelişmeye başladığı yıllar oldu. Kızıl 8 Martlara böylece mor 8 Martlar eklendi. Bu olumlu bir gelişme oldu. 8 Mart'ın çıkış nedeni silikleştirilmediği ve gerçek içeriği ile kutlandığı sürece

8 Martların daha geniş kadın çevreleri tarafından talepleri genişleterek kutlamaları sevindiricidir. Günümüzde de feminist kadınların 8 Mart kutlamalarını selamlıyoruz.

1980 sonrası 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü kutlamalarını tüm baskı ve tutuklamalara rağmen engelleyemeyen burjuva iktidarları bu sefer 8 Mart'ın içeriğini boşaltarak tüketime yönelik "sevgililer günü" benzeri bir güne çevirmeye çalıştılar.

1980 sonrası devrimci kadın hareketi açısından çok önemli bir gelişme daha oldu. Kürt Özgürlük Hareketi kadın sorununa, kadının mücadele etmesi ve özgürleşmesi temelinde yeni bir açılım getirdi. "Jin Jiyan Azadi" belgisi ile niteleyebileceğimiz bu atılım bugün sadece Kürdistan'da değil, sadece Türkiye'de değil, dünyanın bir dizi ülkesinde kadın hareketini geliştirdi ve yeni bir içerik kazandırdı.

Bugün Türkiye ve Kürdistan'da

kadınlara yönelik şiddet devlet terörü ile başlayarak aile içi şiddet ve erkeklerin kadınlara uyguladığı şiddete kadar gelişmiştir. Kadınlara ve genç kızlara yönelik taciz, tecavüz ve katletmeler artmıştır. Kadın sorununun kesin çözümü bir eğitim ve kültür meselesidir. Bu eğitim ve kültür ancak sosyalist içerikte olursa kadınların gerçekten eşit hakları kazanılmış olacaktır. Bu konu kadınların olduğu kadar erkeklerin de sorunu olmalıdır. Sınıf bilinci almış kadınlar ve erkekler bu konuda nettir. Cinsiyetçi, yeni ayrışmalara yol açan mücadele içerikleri değil, sınıf savaşımı gerçeğine dayanan bakış açıları kadınların kurtuluşu ve özgürleşmesi açısından kalıcı ve sürekli tek seçenektir. Onun için 8 Mart kızıldır ve kızıl kalacaktır!

Tüm dünya emekçi kadınlarının 8 Mart günü kutlu olsun!

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi
8 Mart 2023

